

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/449/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112200902
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112200902.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 997, Praha 4, IČO: 25117483, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: F. W., nar. XX. S. XXXX, bytom R. XXX/XX, U., t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou: Z. H., pracovníčka Okresného súdu Trnava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom: JUDr. Ambróz Motyka, Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 407,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 8. júna 2012, č. k. 16C/60/2012-53 v spojení s opravným uznesením z 24. augusta 2012 č. k. 16C/60/2012-86, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa je povinná zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 27,08 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia k rukám jeho advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa I. zastavil konanie, II. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania 90,02 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, III. žalovanej trovy konania nepriznal (zrejme „právo náhradu trov konania“) a tiež rozhodol, že IV. zástupcovi žalobkyne bude vrátený súdny poplatok 17,37 eur cestou Daňového úradu Bratislava 5 po právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), § 11 ods. 3, 4 ZoSP (zákona č. 71/1992 Zb. zákona o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení), § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 AT (vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších zmien a doplnení, „advokátskej tarify“) a vecne názorom o potrebe zastavenia konania vzhľadom na to, že žalobkyňa zobrala svoj návrh v celom rozsahu účinne späť, a preto bolo potrebné jej i vrátiť súdny poplatok z neho krátený o sumu 6,63 eur. Rozhodnutie o trovách odôvodnil podľa § 146 ods. 2 O. s. p., keď žalovanému - ktorému žiadne preukázateľné trovy nevznikli - náhradu trov konania nepriznal. Túto však priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, pretože mal za to, že späťvzatím návrhu žalobkyňa zavinila, že konanie sa muselo zastaviť a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za tieto úkony poskytnutej právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia z 2. 1. 2012, odpor z 24. 2. 2012 - 2 x po 51,45 eur = 102,90 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur = 15,26 eur, DPH v sume 23,63 eur, spolu 141,79 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa, a to v časti, v ktorej jej súd (prvého stupňa) uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v

predmetnom konaní za nadbytočné a nehospodárne. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zastáva názor, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keď samotné združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, a ako združenie na ochranu spotrebiteľa má pritom možnosť využívať aj podporu ministerstva, pričom poukázala i na obdobný názor Okresného súdu Nitra - sp. zn. 25C/58/2012, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011. Uviedla, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navrhovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a súd by mal na túto skutočnosť prihliadať a reflektovať ju v zmysle § 150 O. s. p. (rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012 a sp. zn. 13Co/35/2011 ako aj na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012).

K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý navrhol napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 27,08 eur. Uviedol, že aplikácia ust. § 150 ods. 1 O. s. p. na prejednávánú vec je nenáležitá. Pre posúdenie možnosti aplikácie ust. § 150 ods. 1 O. s. p. je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku. Správanie sa žalobkyne v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých si žalobkyňa uplatnila premlčanú pohľadávku nedávajú predpoklad pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O. s. p. Uviedol, že žalobkyňa je informovaná o vstupoch vedľajšieho účastníka a že môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania pre žalobkyňu odradzujúco, keď - uvedomujúc - si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzala svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadala zastaviť. Samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Vedľajší účastník ako občianske združenie je zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobkyňa podala dňa 4.1.2012 žalobu (súdu prvého stupňa doručení 17.1.2012), ktorou sa domáhala, aby súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 407,01 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4,20 eur od 3.5.2008 do zaplatenia, zo sumy 0,03 eur od 1.6.2008 do zaplatenia, zo sumy 42,54 eur od 28.6.2008 do zaplatenia a zo sumy 1,99 eur od 29.7.2008 do zaplatenia, náhradu trov konania 24,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia 90,04 eur. Súd prvého stupňa vydal dňa 31. januára 2012 platobný rozkaz č. k. 1Ro 10/2012-37, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania podaním doručeným súdu dňa 10.2.2012 ako vedľajší účastník na strane žalovanej a žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a tiež o priznanie náhrady trov konania. Vedľajší účastník na strane žalovanej podaním doručeným súdu dňa 4.4.2012 doručil odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania a zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 90,02 eur za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za podaný odpor zo dňa 30.3.2012 po 29,88 eur a za 2 x režijný paušál po 7,63 eur.

Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 30.5.2012 zobrala svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadala konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, nakoľko (žalobkyňa) nevidí význam v právnom zastúpení Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, ktorý odôvodňuje jeho právne závery vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka a vo veci i správne rozhodol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje, pričom udáva, že prvostupňový súd sa náležite so všetkými jednotlivými položkami, uplatnenými vedľajším účastníkom na strane žalovaného, vysporiadal, riadne a správne posúdil vzniknuté a uplatnené trovy za účelné, a preto podľa § 146 ods. 2 O. s. p. priznal nárok na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorú povinnosť zaplatiť ich uložil žalobkyňi.

Posudzujúc otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. pre to, aby bola žalobkyňi, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania, pričom tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

K argumentácii žalobkyne, s ktorou sa správne súd prvého stupňa nestotožnil, je potrebné uviesť, že nemožno akceptovať tvrdenia o neúčelnosti vynaložených trov konania vedľajším účastníkom, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu žaloby. Žalobkyňa neuviedla žiaden dôvod späťvzatia preto nemožno z ničoho vyvodiť, že by dôvodom späťvzatia bolo správanie žalovanej (napr. v prípade splnenia žalovanej povinnosti). Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené advokátom. Rovnako ani skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by malo byť vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené advokátom. K neúčelnosti trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne žalobkyňou v celom rozsahu vzatý späť, a teda sama zastavenie konania zavinila. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľnou námietka žalobkyne, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O. s. p.

V prejednávanej veci nie je možné aplikovať vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka ani ustanovenie § 150 O. s. p., pretože neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia. Aj v skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné - aplikujúc ust. § 47 ods. 2 Ústavy SR - aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú účelne vynaložené už aj s poukazom na to, že v Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sú angažovaní laici z oblasti práva, a preto už aj vzhľadom na uvedenú okolnosť a jej špecifické postavenie v súdnom spore mala právo na zastúpenie advokátom. Pokiaľ sa týka iniciatívy vstupu vedľajšieho účastníka do konania, tento podľa § 93 ods. 2, 3 O. s. p. vstúpil do konania z vlastného podnetu, preto tento podnet nie je možné vyhodnotiť inak, než tak ako to správne vyhodnotil súd prvého stupňa a konal ďalej s vedľajším účastníkom.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania voči v odvolacom konaní neúspešnej žalobkyni. Tejto preto uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 27,08 eur ako odmenu za 1 úkon - odvolanie proti uzneseniu vo výške 14,94 eur + 7,63 eur režijný paušál + 20% DPH vo výške 4,51 eur, podľa § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 AT.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.